

:ROŽNÍK I<III>·ČÍSLO II<IV>·DEC 2004:

ANNEKAAS

:FANZIN·SPOLOČENSTVA·TOLKIEHA:

ČERVENÁK

o athelase

KOPRCON
2004

EDITORIAL

V rukách držíte už druhé číslo z novej generácie Athelasu - klubového fanzinu Spoločenstva Tolkiena. Aj keď určite nebude patriť medzi to najlepšie, čo sa dá pod vianočným stromčekom nájsť (viď rozšírená verzia filmu LOTR 3), iste aspoň načas zaujme a pobaví. V uplynulom mesiaci naše Spoločenstvo skutočne nelenilo, veď posúďte sami.

V polovici novembra sme sa v pomerne veľkom počte (tuším 11) blykli na českom Koprčone, na ktorom sme poprvýkrát vystupovali pod spoločným praporom. Okrem niekoľkých prednášok venovaných viacerým rasám Stredozeme, sme zaujali aj divadelnou hrou s prekvapivým názvom „Pán Prsteňov“ v troch dejstvách. Hru možno bezpochyby zaradiť medzi to najlepšie, čo naše ochotnícke divadlo vytvorilo, i keď jej odohranie opäť raz spestril výpadok textu našich hercov. Ale ako sa vraví, aj majster trpaslík si zatne sekerou do hlavy...

Už menšiu účasť (tuším 5) mali výlety do malokarpatských lesov. Niekoľko sobôt po sebe sme tak okupovali bratislavské lesy, ktoré si na nás už pomaly začínajú zvykať. Malú ukážku toho, čo sme v tóni lesného porastu napáchali, prezentuje galéria obrázkov a postrehov z týchto „čiste na prírodnej báze postavených akcií“. Pevne verím, že ste si na tlačené halušiek do hlavy v podobe nášho Athelasu navykli, lebo zo scény už nezmizne. O to sa už postarám! Môže a musí sa však meniť a zdokonaľovať. To však už záleží na vás. A preto neleniť, prosím! Na vaše príspevky (články, referáty, recenzie, kresby, poviedky, novely, prípadne románové cykly) sa teší

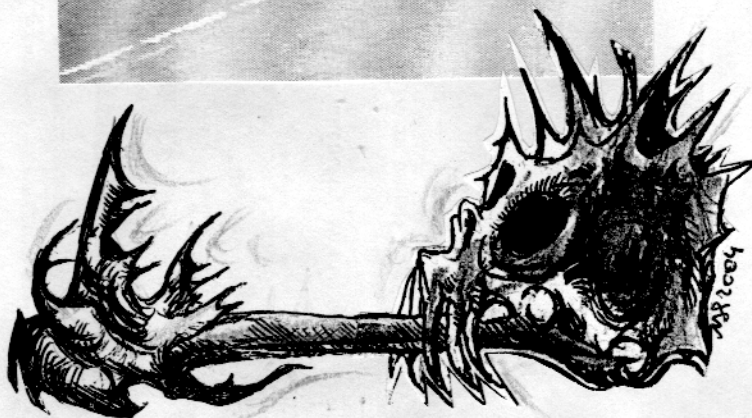
Matúš „Loki“ Hyžný

6 7
8 9 10

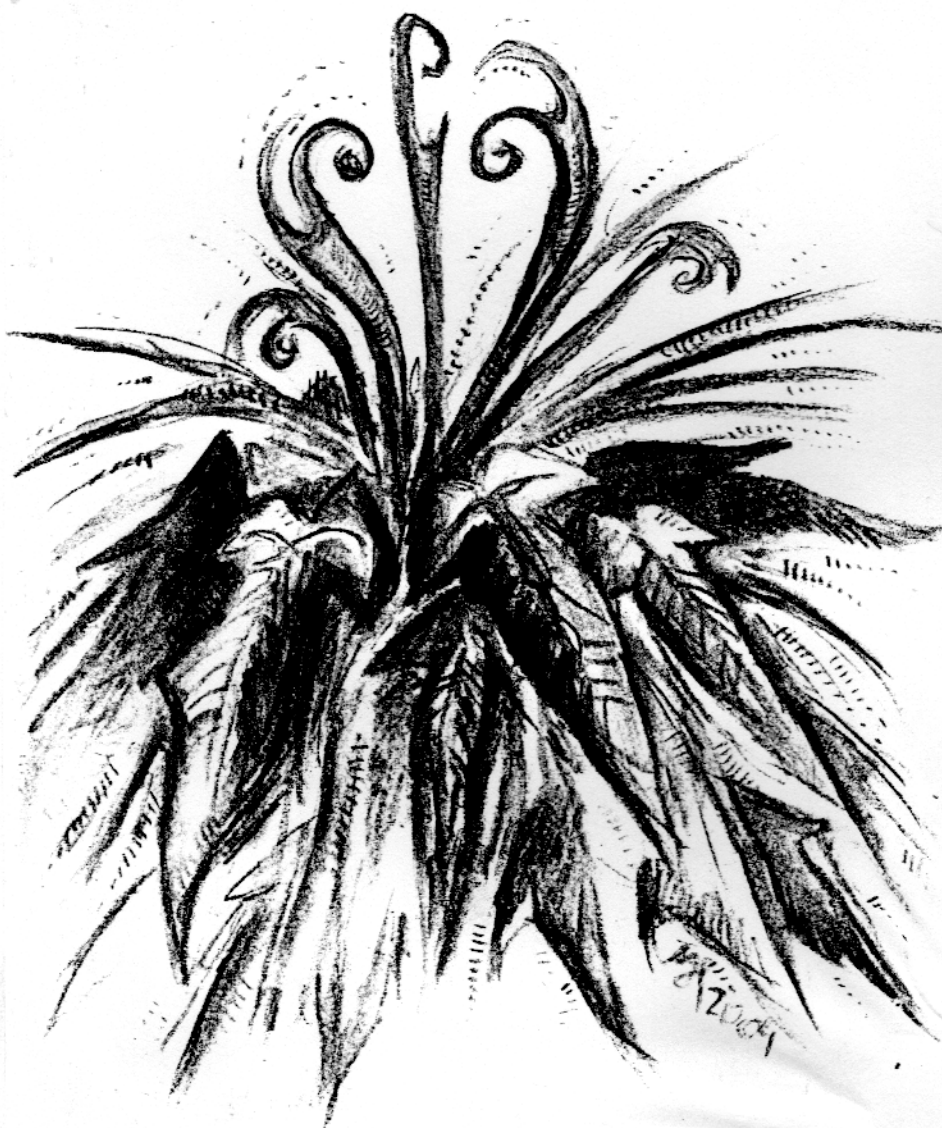
Tengwar

Každý milovník Pána prsteňov vie, že prof. Tolkien nevymyslel len krásny príbeh plný magických postáv a fascinujúci svet, ale aj jazyky a písma. Jedným z najznámejších jazykov je elfská Quenya a k nej patriace písmo Tengwar. Toto písmo sa vyskytuje aj v podobe fontu na PC. K dispozícii sú písma od normálneho štýlu až po okrasný gandalfov rukopis. Podľa mojich zistení však ani jedno písmeno nesedí s originálom, pretože elfovia majú rôzne dvojhlásky a trojhlásky, ktoré sa v slovenčine nevyskytujú. Ale ani súhlasné písmená, vyskytujúce sa v elfštine a aj v slovenčine sa nezhodujú. Nepomôže ani zmena klávesnice, jedine že by niekto do Windowsov zaimplementoval elfské jazyky...

Michal „Randir“ Šebeň

Athelas

„Keď vane čierny dych
a blíži sa posledný vzdych,
keď v tme zaniká hlas,
príd', príd', *athelas*!
Život do konu sála,
Prúdi z dlane kráľa!“

Táto jednoduchá rýmovačka sa viaže na lesnú bylinu, podľa ktorej dostal názov aj náš klubový fanzin.

Athelas, vo vznešenej elfštine nazývaný *Asëa Aranion*, bol medzi prostými ľuďmi známy ako *kráľov listok*. Išlo o rastlinu s čarovnou liečivou mocou, prenesenou z Númenoru do Stredozeme, a práve v rukách kráľov Númenorč ziskával zvláštnu moc. Jedno gondorské príslovie hovorí: „Ruky kráľov sú rukami liečiteľov. Tak sa vždy pozná právoplatný kráľ.“

Zmyslu prastarej rýmovačky po uplynutí vekov rozumel len málokto. Ľudovi liečiteľia *athelas* používali na liečenie ľahkých chorôb, odvar z neho uvoľňoval bolesť hlavy.

V časoch Vojny o Prsteň takmer nikto neveril na zázračný návrat pravého kráľa, a tak sa na čarovnú moc *athelasu* zabudlo. Aragorn, syn Arathornov však bol potomkom dávnych kráľov Númenoru a stará Ioreth bola jednou z prvých, čo v ňom spoznali právoplatného dediča gondorského trónu. Aragorn použil listky *athelasu* na uzdravenie Faramira a Éowyn po Bitke na poliach Pelennoru. V rukách zakaždým rozmrvil pár lístkov a hodil ich do vriacej vody, čím uvoľnil ich skrytú liečivú silu. *Athelas* bol spoľahlivým prostriedkom proti tzv. Čiernemu dychu. Išlo o jednu zo zbraní Prsteňových prizrákov, ktorou rozsievali okolo seba hrôzu a zúfalstvo. Každý, kto sa nejakým spôsobom nazgúla dotkol, nakazil sa Čiernym dychom ako morom.

Athelas tak dokázal vyliečiť tých, ktorých by ináč stihol neblahý osud.

„Dva lístky si položil do dlane, dýchol na ne, potom ich rozmrvil a miestnosť sa vzápätí naplnila živou sviežosťou – akoby ožil a zachvel sa sám vzduch, iskriac od radosti. Nato hodil lístky do misky s pariacou sa vodou, ktorú mu priniesli, a odrazu všetkým odľahlo na srdci. Zavanula vôňa, ktorá všetkým pripomenula zarosené rána pod jasným slnkom v akejsi inej krajine – v krásnom svete, kde vládne jar, ktorá už sama ostala iba letnou spomienkou.“

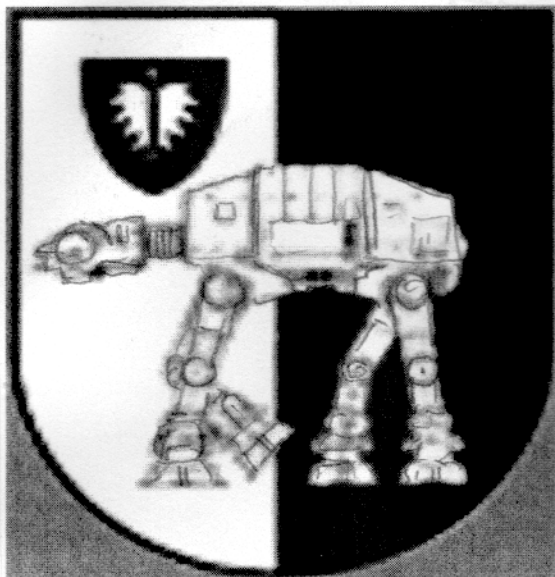
Pevne verím, že vás aj náš *Athelas* podobným spôsobom osvieži a pripraví príjemné chvíle pri čítaní nasledujúcich strán.

Na záver si ešte dovoľm upozorniť vás, že sa na rozdiel od bylinného *athelasu*, ten náš, papierový, neodporúča rozmrvovať a hádzať do horúcej vody.

Matúš „Loki“ Hyžný

KOPRCON

(12. – 14. 11. 2004)

„Vítejte v Kopřivnici, městě mladém, zato však bohatém na svou automobilovou historii.“ Aj o tom hovorí turistická brožúrka o malom mestečku na severovýchode Moravy, ktoré sa však okrem spomenutých automobilov môže pochváliť už historicky druhým ročníkom vydarenej akcie menom Koprcon. Opäť, ako už organizátori avizovali sa nejednalo o masovú akciu, ale skôr o komornejšie stretnutie fanov prevažne z kruhu Star Wars. Otvorené však boli dvere aj pre iné odvetvia fantastiky a tak ste na chodbách ZŠ. Milady Horákové mohli zhládnuť povedomé uniformy Trekistov, či Ganjalfa (aj Randalfa) alebo Toma Bombadila v podaní nášho Slovenského Spoločenstva Tolkiena. No a svoj priestor tu tiež mali vyhradený už klasicky mangáči a animáci (zastúpení tiež Slovenskou AnimeCrew). Celkovo tu pobehovalo suma sumárum okolo 120 ľudí. Na Koprcone platí taká zvláštna skutočnosť, ktorá by sa dala pracovne nazvať „Minicon na Cone“. Totižto aby ste rozumeli tak takýchto „Miniconov“ tu po vlašajšom Vydracone (Vydrýsek) bolo tento rok zase o niečo viac. Menovite VampírCon a BondCon. Určite najväčším „Miniconom“ bol VampírCon, ktorému bol vyhradený priestor v Doupěti upírů. Jednalo sa o celú jednu programovú líniu, ktorej obsahom boli ako inak prednášky, diskusie a filmy s upírsou tematikou. A tak sa krvichtívi fani mohli dozvedieť okrem základných informácií ako sa stať upírom, či ako sa proti nim chrániť, aj rôzne pikošky napr. o tom, ako je to medzi upírmi a vlkodlakmi, či ako je to vlastne s upírsou láskou. Pre lepšiu predstavu

uvediem pár zaujímavých názvov prednášok ako „Sexuální mýty“, „Když láska nikdy neumírá ...“, či zlatý klíneč upírskej línie, prednášku „Upíři“ v podaní legendárnej Františky Vrbenskéj. Počas VampírConu nás tiež vo filmovom spracovaní navštívila „Královna prekliatých“, ktorá po svojom odchode zanechala u niektorých slečien vážne následky, a tie preto doteraz pri vyslovení mena Lestat slintajú. My chlapi sme sa museli uspokojiť s krásnou Minou a Lucy v Coppolovom Draculovi. Že sa táto téma páčila, bolo jasne vidieť zo zaplnenej triedy, čo bolo pri niektorých iných témach (napr. Star Gate v SGC miestnosti, Xene, či PC herni, ktorá však bola limitovaná počtom počítačov) ukazovateľom nezaujmu. O tom, čo sa dialo v miestnosti Mangy a Anime sa hádam rozpisovať netreba. Prejdeme teda na druhú a takpovediac hlavnú líniu conu, na tému Star Wars. Nakoľko sa nám pomaly, ale isto blíži uvedenie tretej a zároveň (snáď) poslednej epizódy Star Wars do kín, bolo viacero debát (či už v triedach alebo pri pive) a prednášok orientovaných práve na Epizódu III: Revenge of the Sith. Okrem zhládnutia trailerov na samotný film či hru na konzole, sme viedli diskusie o niektorých postavách, o ich vývoji a taktikách som pochytil dajaké informácie z natáčania (Bobby Fett tam nebude). Zaujímavou sa ukázala aj prednáška na tému Šerm v Star Wars. Teda, poviem vám, že zvládnuť taký Doublelightsaber nie je žiadna „brnkačka“. O tom, že Star Wars je téma univerzálna, sa nás pokúšali presvedčiť v niekoľkých bodoch programu, ako napríklad paródiou na známu televíznu súťaž „Nejslabší máte padáka“ (účinkoval Darth Vader), niekoľkými SW Fanfilmami, či pre mňa osobne veľmi tragickou real time hrou Star Wars: Capture the Flag. O čo išlo? Dva tímy, dve vlajky, papierové gule a veľká telocvičňa s prekážkovou výbavou. Tri, dva, jedna ... HRA! Mój tím skončil posledný, ale bez hanby. Veď sme sa predsa zúčastnili Hviezdných Vojen!

My, Slovenskí Tolkienisti máme už na tomto cone tiež svoje (tradičné) miesto a tak sme sa návštevníkov snažili pobaviť a zaujať informačne bohatými prednáškami o elfoch, či orkoch a prirodzene, zahráli sme aj divadlo. Tentokrát mala premiéru dokončená verzia Pána prsteňov. Po prvý krát tiež uzrela svetlo sveta naša novučičká klubová vlajka. No a v neposlednom rade sme sa (znovu) postarali o umelecké skrášlenie priestorov školy kresbami nášho dvorného maliara Lokiho a prvýkrát sa taktiež prezentovala svojim manga štýlom zasadeným do Tolkienovho sveta Dandy. Vrcholom a takpovediac tou slávnostnejšou časťou conu býva sobotňajšia párty v CO kryte, kde sa vyhlasovali aj tento rok rôzne literárne, či iné súťaže, odovzdávali sa ceny, hralo sa vysoko improvizované divadlo a na záver sa rozpútala divoká Tatooine Cantina Dance Party pod taktovkou DJského veterána DJ Tygra, ktorá pre niektorých končila až za úsvitu (Slinko totižto upírom škodí, keby ste nevedeli...). Ako to už býva, každá dobrá akcia má svoj koniec a tak aj Koprcon 2004 pre nás skončil v nedeľu okolo obeda. Zbalili sa kostýmy, vypli lightsabery a len hrejivý pocit z dobrej akcie a radosť z tej budúcoročnej nás hriali na ceste domov. Na jazyku mi už len ostáva to známe:

„May the Force be with you!“

Matej „Ganjalf“ Tejbus

·: správy z lesa ·:

A "Bude oblačno, miestami snehové prehánky. Teploty 0° až 5° Celzia. Mierna záťaž - záťaž srdcovo-cievneho systému, záťaž dýchacieho systému, reumatické bolesti." Takáto predpoveď, podrobne skúmaná hlavným heroldom, porovnávajúcim rôzne internetové stránky na svetovom internete, nás očakávala 27.11., kedy sa konal už tretí oficiálne vyhlásený "zdravotný výlet do Malých Karpát". Táto akcia, ktorá má za úlohu vytiahnuť i nepoddajných členov ST spred obrazoviek počítačov a priviesť ich do nádherných lesov našej vlasti, sa síce nestretla s veľkým ohlasom, ale ako hovoria elfovia: "My máme čas".

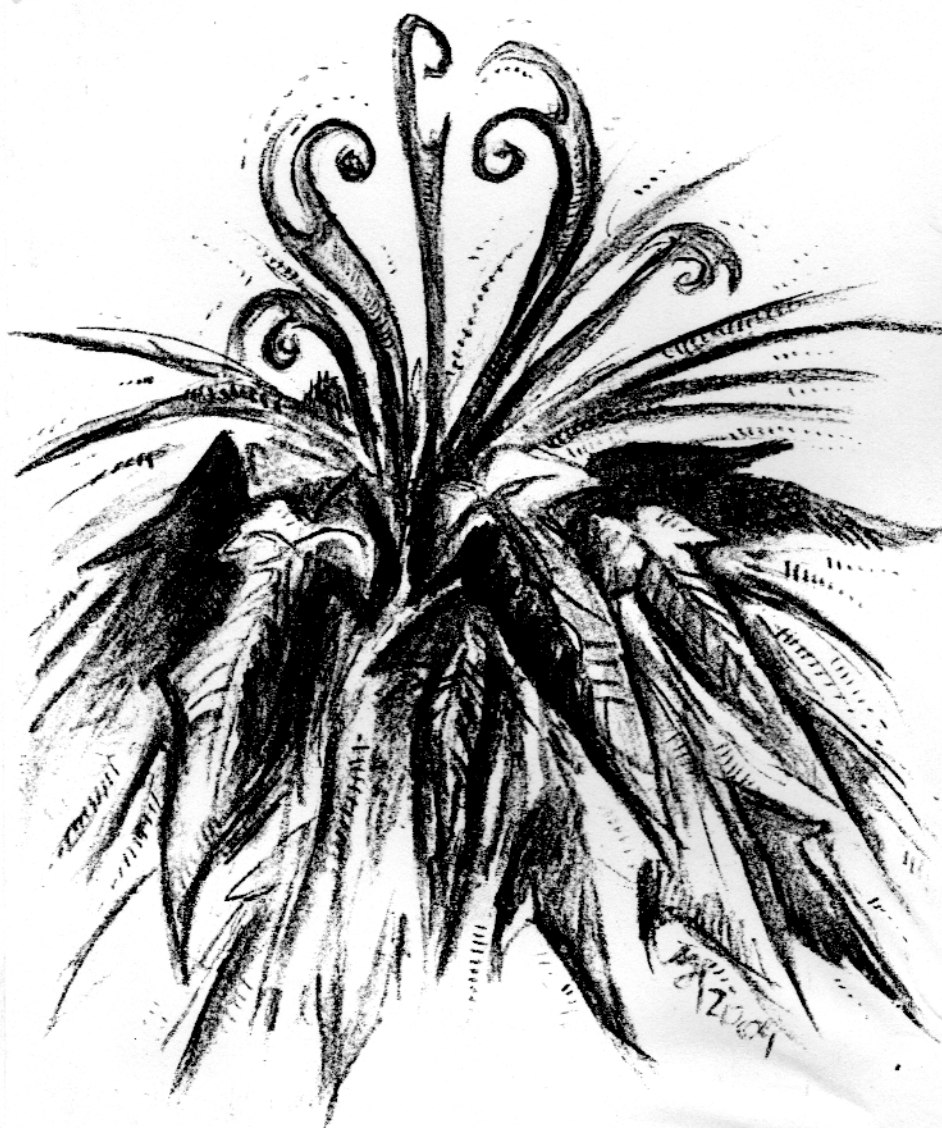
B V sobotu ráno, čas kedy ešte bežní ľudia spia, som sa vyzbrojená mečom, vlajkou a polhodinovým meškaním blížila ku miestu určenia, už dobre známej zastávke Patrónka, kde ma očakávala už mne dobre známa skupinka. Dvaja elfovia, bývalý Vala, jeden bližšie neznámy tvor a jeden mladý elf, ktorý sa k nám pridala len nedávno. Takto svorne sme si to smerovali na zastávku Bakošova (to je teda narcizmus, že Eru? :), odkiaľ sme sa pobrali smerom do lamačského lesa. Keďže už pôvodný plán bol taký, že sa vyberieme do lesa a budeme sa po ňom túlať a objavovať krásy jesennej prírody, nemali sme žiadny cieľ a začali sme si to šnúrovať smerom do kopca. Po mojom zistení, že tí elfovia asi zrejme musia byť vážne nejako nadľahčení a s "to kto vymyslel? Eru, ja ťa oskalpujem...", sme sa ocitli na cestičke. Po heroldovom víťazoslavnom vytiahnutí fotoaparátu a Lokiho zahlásení "to je teda falus", nasledovalo krátke pózovanie s vlajkou a mečom, v pozadí lamačských panelákov, foteenie skonaneho bojovníka v podaní nášho mladého nekromancera (že ja sa na to furt nechám nahovoriť.....) a mohlo sa ísť ďalej. Nasledujúca hodinka bola venovaná krásam malokarpatských lesov, a objavovaniu "skřetích doupat", ktorých sa tam nachádzalo viac než dosť.

C Po mojich naliehaniach sme nakoniec začali s vyhlásením nášho "mikrolarpu". Hlavný príbeh bol jednoduchý. Fëanor spolu so svojim dobrým priateľom Witch Kingom utiekli so silmarillmi na drakovi, pri Morii zastihli Spoločenstvo Prsteňa, do ktorého sa pomocou zámeny nejakých dvoch jeho členov, infiltrovali. Nikto však nevedel, kto je kto. Úlohou Fëanora a Witch Kinga bola získať Prsteň, ktorý podľa všetkého nosí Frodo. Čiže niečo na spôsob "mafie". Každý s každým bojuje, pretože nikto nevie, čo je ten druhý zač. Questami, ktoré spočívali v nezištnom podelení sa so svojim jedlom a pitím spolu s orkami, sa dali získať indicie. Po tomto zahájení mikrolarpu a jednom nie-moc vydarenom súboji Frodo vs Tom Bombadil, sme sa dostali na čistinku, kde pokračovali už neorganizované súboje. Najedli sme sa, trochu si zašermovali, podiskutovali o reálnosti spolužitia rôznych rás v Stredozemi a zinscenovali pár šermiarskych scénok, ktoré zaznamenával aj so zvukom Morgoth. Nakoniec sme sa vydali smerom naspäť do civilizácie, plný pekných spomienok na príjemné chvíle strávené v tomto lamačsko/malokarpatskom lesíku.

Natália "Numen" Trejbalová

Athelas

„Keď vanie čierny dych
a blíži sa posledný vzdych,
keď v tme zaniká hlas,
príd', príd', *athelas*!
Život do skonu sála,
Prúdi z dlane kráľa!“

Táto jednoduchá rýmovačka sa viaže na lesnú bylinu, podľa ktorej dostal názov aj náš klubový fanzin.

Athelas, vo vznešenej elfštine nazývaný *Asëa Aranion*, bol medzi prostými ľuďmi známy ako *kráľov listok*. Išlo o rastlinu s čarovnou liečivou mocou, prenesenou z Númenoru do Stredozeme, a práve v rukách kráľov Númenoré získaval zvláštnu moc. Jedno gondorské príslovie hovorí: „Ruky kráľov sú rukami liečiteľov. Tak sa vždy pozná právoplatný kráľ.“

Zmyslu prastarej rýmovačky po uplynutí vekov rozumel len málokto. Ľudoví liečitelia *athelas* používali na liečenie ľahkých chorôb, odvar z neho uvoľňoval bolesť hlavy.

V časoch Vojny o Prsteň takmer nikto neveril na zázračný návrat pravého kráľa, a tak sa na čarovnú moc *athelasu* zabudlo. Aragorn, syn Arathornov však bol potomkom dávnych kráľov Númenoru a stará loreth bola jednou z prvých, čo v ňom spoznali právoplatného dediča gondorského trónu. Aragorn použil lístky *athelasu* na uzdravenie Faramira a Éowyn po Bitke na poliach Pelennoru. V rukách zakaždým rozmrvil pár lístkov a hodil ich do vriacej vody, čím uvoľnil ich skrytú liečivú silu. *Athelas* bol spoľahlivým prostriedkom proti tzv. Čiernemu dychu. Išlo o jednu zo zbraní Prsteňových prízrakov, ktorou rozsievali okolo seba hrôzu a zúfalstvo. Každý, kto sa nejakým spôsobom nazgúla dotkol, nakazil sa Čiernym dychom ako morom.

Athelas tak dokázal vyliečiť tých, ktorých by ináč stihol neblahý osud.

„Dva lístky si položil do dlane, dýchol na ne, potom ich rozmrvil a miestnosť sa vzápätí naplnila živou sviežosťou – akoby ožil a zachvel sa sám vzduch, iskriac od radosti. Nato hodil lístky do misky s pariacou sa vodou, ktorú mu priniesli, a odrazu všetkým odľahlo na srdci. Zavanula vôňa, ktorá všetkým pripomenula zarosené rána pod jasným slnkom v akejsi inej krajine – v krásnom svete, kde vládne jar, ktorá už sama ostala iba letnou spomienkou.“

Pevne verím, že vás aj náš *Athelas* podobným spôsobom osvieži a pripraví príjemné chvíle pri čítaní nasledujúcich strán.

Na záver si ešte dovoľm upozorniť vás, že sa na rozdiel od bylinného *athelasu*, ten náš, papierový, neodporúča rozmrvovať a hádzať do horúcej vody.

Matúš „Loki“ Hyžný

A. Sapkowski: Čas opovrzení

Druhý diel ságy o zakláňačovi voľne naväzuje na prvý diel. Rozpráva osobitné príbehy postáv Aplegatta, kráľovského posla, Geralta a putovanie Yennefer s Ciri. Tieto príbehy nemajú spočiatku takmer nič spoločné a pri prvom čítaní to môže zapríčiniť slušný zmätok. Po istom čase sa totiž príbehy spájajú do jedného a všetky postavy prežívajú príbeh spolu (teda okrem Aplegatta). V príbehoch o Aplegattovi je popísaná politická situácia, v Geraltovej časti zasa jeho pátranie po tajomnom Rienceovi a príbeh Yennefer a Ciri opisuje ich cestu do Gors Veleny a pobyt v tomto meste. Potom sa príbehy spájajú, Yennefer a Geralt sú opäť spolu a Ciri sa snaží zabrániť svojmu vstupu do školy pre čarodejnice na tajomnom ostrove Thaneddu. Tam sa koná aj snem čarodejov, na ktorom samozrejme Yennefer nemôže chýbať a jej doprovod nie je nik iný ako Geralt. Keďže sa väčšina príbehu točí okolo čarodejov, je čitateľ zaplavený morom politických intríg, skrytých špiónaží a najrôznejších zvrátov. Sapkowski pomaly poodhaľuje pohnútky kráľovstiev a intrigy aj v radoch čarodejov. A aj keď obsah vyzerá nudne, zvraty v príbehu, nečakané súboje a ďalšie prekvapujúce okolnosti udržia čitateľa v napätí do poslednej strany. Sapkovského štýl písania zľahka pripomína Tolkiena, avšak je zbavený zdĺhavých opisov a okorenený realnejšie (ale najmä vulgárnejšie) spracovanými dialógmi. Napriek tomu more informácií o politike, zámeroch a vojnách kráľov spôsobia, že si niektoré strany budete musieť prečítať viac-krát, ak si z nich budete chcieť aj niečo pamätať. Tieto politicky zamerané časti objasňujú ako postupuje vojna ľudí proti neľuďom. A ako to vlastne je s elfami u Sapkovského? V prevažnej väčšine kníh sú elfovia spracovaní ako prastarý národ, vždy dobrí, vždy spravodliví a samozrejme im zostáva iba málo času, kým úplne opustia tento svet.

Z tohto zaužívaného stereotypu ostal u Sapkovského iba fakt, že elfovia sú prastarý národ (aj keď nie starší ako trpaslíci a gnómovia). Inak sú tu elfovia veľmi výtržní. Povzbudení Nilfgaardom začali bojovať proti ľuďom, aby získali slobodu a strhli na svoju stranu aj kopu iných príslušníkov neľudských rás. Pôvodne nepočetné oddiely elfských lúpežníckych kománd Scoia`tael (v preklade z elfštiny „Veverky“ – viem, že v slovenčine sú to správne Veveričky, ale keď veveričky znie tak strašne...), sa teraz rozrástli do početných prepadových skupín ktoré sa neboja zaútočiť na kráľovské karavány a rabovať dediny. To spôsobilo nevraživosť zo strany ľudí, každého nečloveka, ktorý je čo i len trochu podozrivý, ihneď nechajú verejne popraviť pre výstrahu ostatným. A to zasa rozčúli elfov. Na tento nekončiaci kolobeh sa s úsmevom pozerá imperátor Nilfgaardu Emhyr var Emreis, pretože kým sú ľudia zabratí do vnútorných bojov v krajine, on môže pokojne plánovať útok. Ale plánuje aj to ako právoplatne získať trón nedávno dobytý Cintry. Jeho jediná šanca je princezná Cirilla z rodu Calanthé. No a tajné rozvedky štyroch kráľovstiev sa mu v tom snažia zabrániť tým, že chcú Ciri vyhľadať a nadobro odstrániť. V tomto kolotoči prežívajú postavy knihy svoj príbeh a nakoniec zistíte, že ani mágovia nie sú takí jednotní, ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať.

„Zrodí se mstitel z mé krve!“ zvolala hlasem velikým. „Povstane ze zhanobené Starší Krve ničitel zemí a národů! On pomstí má muka! Smrt, záhubu a pomstu vám všem a pokolením vašim!“ To stačila vykřičet, nežli ji oheň pohltil. Tak zhylnula Falka, takový trest podstoupila za všechnu prolitou krev.

Michal „Shade“ Grečner

z domova

Veľké Tajomstvo... odhalené, máme vlajku!!!

Mnohí ste si už na stránke v rubrike Novinky stihli všimnúť, že naše Spoločenstvo Tolkiena má konečne svoju štandardu. Robili sme ju tajne, a podarilo sa nám tak ostatných príjemne prekvapiť.

Na jej zhotovení sa podieľalo niekoľko šikovných párov rúk. Dandy, Melian a ja sme ju namaľovali, potom Randir zhotovil a dodal žrd' a nesmiem zabudnúť na Dandynu mamku, ktorá ju nakoniec zošila.

Vlajka už i stihla plniť svoju reprezentačnú úlohu, a to na Koprcon 2004, ktorý sa konal 12. - 14. Novembra.

Osobne dúfam, že sa z tejto udalosti tešíte aspoň tak ako ja :) Doteraz sa neviem na ňu vynadiť...

Lucia "Nenwen" Marková

poëzia

NÁDEJ

Kde sme sa to dostali,
čo sa to tu stalo,
prečo sa všetko tu,
tak rýchlo zmenilo?

Elfovia odišli,
hobiti sa skryli,
všetky zlé bytosti,
navždy snáď vymreli.

Rasy sa už stratili,
zdivočeli staré mestá.
Len ľudia zabudli,
čo Sauron chystal.

Nikto z nich neostal,
aby na to všetko,
kruté a podstatné
dodnes spomínal.

Dni bežia pomaly,
vek s vekom mňa,
z popola národov
tvorí sa hlina.

Odišes z domova,
poputuješ svetom,
počula som dávno,
rozprávali deti o ňom.

Deti však ostali,
iba ja odchádzam,
tu nikdy nenájdem,
to, čo ja čakám.

Cestujem po krajoch,
hľadám staré mapy,
lúkami, lesami,
zbieram svoje plody.

Počúvam pozorne,
oči otvorené,
nachádzam objavy,
skoro dokonale.

Ostali príbehy,
ostali báje,
posledných žijúcich
raz tu ja nájdem.

Lenka „Kissilen“ Kissová

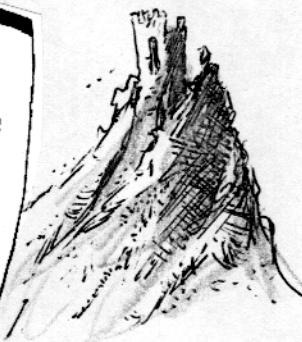
CU CHULAIN

Keď havran sadol na kameň chladný
A zablysol sa ostrý meč
Skytol sa pohľad zdanlivo klamný
Odrazu každý stratil reč

Keď zazneli trúby, stovky búbnov
Zavelil jeho mocný hlas
A navrátená ozvena z vrchov
Ó, Morighan, ochraňuj nás

Keď sa zježila mu hustá hriva
Gae bulgu prudko vymrštil
V tú chvíľu už nepriateľ dokrival
Hneď prúd krvi teplej prýštil

Matúš „Loki“ Hyžný

O Spoločenstve

Spoločenstvo Tolkiena (ďalej len ST) je (registrované) združenie ľudí, fanov zaoberajúcich sa fantastikou a predovšetkým témou diel pána J.R.R. Tolkiena. Našou prvoradou snahou je združovať ľudí, ktorých Tolkienove diela zaujali rovnako vášnivo ako nás a majú záujem stretávať sa, či komunikovať s rovnakou krvnou skupinou. (V kruhu nášho druhu hovoríme takýmto ľuďom "Tolkien positive"). Ďalšou našou snahou je zveľaďovanie mena profesora Tolkiena, šírenie myšlienok a posolstiev jeho diela, ale tak isto osobne prispievať k doplňovaniu informácií, ktoré by pomohli zodpovedať niektoré nejasné otázky. V rámci zbierania týchto informácií ST spolupracuje s inými záujmovými skupinami, či jednotlivcami (autormi, prekladateľmi, teoretikmi, výtvarníkmi) zo Slovenskej republiky, ako aj ďalšími Spoločenstvami prevažne z Českej republiky. Mimo týchto prioritných aktivít sa ST podieľa na tvorbe rôznych verejných stretnutí svojou zaoberajúcich fantastikov (conov), organizuje takéto stretnutia a podporuje myšlienku takýchto stretnutí svojou účasťou. Vyhlasuje tiež rôzne autorské súťaže na tolkienovskú tému, či už sa jedná o kreslenie alebo písanie, a následne propaguje najlepších autorov.

No a nakoniec sa ST snaží svojim členom poskytnúť jedinečnosť a kúzlo, ktoré určite pocítili pri čítaní Tolkienových kníh tým, že pre nich organizuje a vymýšľa rôzne stretnutia so zaujímavými ľuďmi, párty, hry, výlety, vedomostné kvízy, ankety, atď. Ručne-stručne: TOTO je naša Stredozem.

ATHELAS – FANZIN OBČIANSKEHO ZDRUŽENIA SPOLOČENSTVO TOLKIENA

Šéfredaktor: Matúš „Loki“ Hyžný darkenemy@freemail.sk

Pomocný redaktor: Matej „Ganjal“ Tejbus p.t.tejo@stonline.sk

Cover art: Matúš „Loki“ Hyžný

Design, úprava ilustrácie: Matúš „Loki“ Hyžný

Autori článkov a básní /december 2004/: Matej „Ganjal“ Tejbus, Lenka „Kissilen“ Kissová, Matúš „Loki“ Hyžný, Lucia „Nenwen“ Marková, Natália „Númen“ Trejbalová, Michal „Randir“ Šebeň, Michal „Shade“ Grečner